

III Vetllada Poètica

Rocher

Quan vam pensar en organitzar la III Vetllada Poètica teníem la convicció que mai podria tindre tant d'èxit com les passades edicions. Créiem que, després de dues manifestacions poètiques, la cosa ja aniria cap avall, amb una menor participació i demés. Però no. Sortosament, no. Benjamí -coordinador d'aquest esdeveniment- va introduir gent nova, poetes covar-

xins nous i prou joves. D'esta manera, amb aquesta combinació de joventut i maduresa va eixir un còctel eclèctic de poesia covarxina, que, en fer explosió, les seues estrofes van esquitxar de rimes a les més de cent vint persones que hi havia presents sota de les voltes i arcs gòtics de l'Església Vella. L'art omnipresent de l'emblemàtic edifici es va fondre amb l'art efímer de la paraula i del so, ja que tot fou acaronat per les notes musicals que embolcallaven cada interpretació com si foren caramels.

Sembla mentida. Poca gent llig poesia i menys encara l'escriu. No suscita gaire interès. Però pronunciada pel propi autor, acompanyada per una apropiada melodia i en un lloc idoni es converteix en un art d'universal comprensió. És qüestió de sensibilitat provocada, de muntatge joíós, de deixar-te dur

per una atmosfera plena de vibracions.

Quan açò ho conto a companys meus... no s'ho creuen. Si en tot un Castelló, amb unes 150.000 persones, assisteixen unes vint a qualsevol vetllada poètica... què passa a les Coves?

Vine i ho voràs.

